

Дело C-648/20 PPU

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

1 декември 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Magistrates' Court, London (Обединено кралство)

Дата на акта за преюдициално запитване:

26 ноември 2020 г.

Жалбоподател:

Районна прокуратура Свищов

Отвeтник:

PI

WESTMINSTER MAGISTRATES COURT (Районен съд Уестминстър)

DISTRICT JUDGE (MAGISTRATES COURT) GRIFFITHS (РАЙОНЕН СЪДИЯ (MAGISTRATES COURT [Районен съд]) GRIFFITHS)

М Е Ж Д У:

РАЙОННА ПРОКУРАТУРА СВИЩОВ

Молещ орган

срещу

PI

Издирвано лице

АКТ ЗА ПРЕЮДИЦИАЛНО ЗАПИТВАНЕ ДО

СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

С акт от 26 ноември 2020 г. настоящият съд,

като разгледа становищата на представителя на издирваното лице и на представителя на Районна прокуратура Свищов,

ОПРЕДЕЛИ:

1. Отправя въпросите, изложени в приложението към настоящото определение, до Съда на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съдът“) за преюдициално запитване съгласно член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Приложението към настоящото определение и придружаващите го документи се изпращат на Съда незабавно.
2. Спира производството по настоящото дело до произнасянето от страна на Съда с решение по поставените в преюдициалното запитване въпроси, изложени в приложението към настоящия акт, или до последващ акт на настоящия съд.

26 ноември 2020 г.

WESTMINSTER MAGISTRATES COURT (Районен съд Уестминстър)

DISTRICT JUDGE (MAGISTRATES COURT) GRIFFITHS (РАЙОНЕН СЪДИЯ (MAGISTRATES COURT [Районен съд]) GRIFFITHS)

М Е Ж Д У:

РАЙОННА ПРОКУРАТУРА СВИЩОВ

Молец орган

срещу

PI

Издирвано лице

ПРЕЮДИЦИАЛНО ЗАПИТВАНЕ

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛЕН 267 ДФЕС

ЗАПИТВАЩА ЮРИСДИКЦИЯ

- 1 Изложеното по-долу е същинската част на преюдициалното запитване по член 267 ДФЕС, отправено от Westminster Magistrates Court на 26 ноември 2020 г.
- 2 Адрес на запитващата юрисдикция: Westminster Magistrates Court, 81 Marylebone Rd, Marylebone, Лондон, NW1 5BR [Англия].

СТРАНИ ПО ГЛАВНОТО ПРОИЗВОДСТВО

- 3 PI (наричан по-нататък „издирваното лице“) е български гражданин, чието предаване от страна на Обединеното кралство се иска с цел наказателно преследване в България за кражба, за която се твърди, че е извършена в тази държава на 8 декември 2019 г.
- 4 Координати за връзка: Kayders Solicitors, 16 Upper Woburn Place, Euston, Лондон, WC1H OBS, Англий.
- 5 Молещият орган е прокурорът от Районна прокуратура — Свищов, България.
- 6 Съгласно член 136 от [българския] Закон за съдебната власт районната прокуратура е най-ниската степен в йерархията на прокуратурите в България.
- 7 Адрес на молещия орган: ул. „Димитър Анев“ № 2, област Велико Търново, град Свищов, Република България.

СПЕШНО ПРЕЮДИЦИАЛНО ПРОИЗВОДСТВО (ЧЛЕН 107) И АНОНИМНОСТ (ЧЛЕН 95)

- 8 Запитващата юрисдикция отправя искане преюдициалното запитване да бъде разгледано по реда на [ориг. 2] спешното преюдициално производство съгласно член 107 от Процедурния правилник на Съда. Издирваното лице е задържано въз основа на европейска заповед за арест и понастоящем е с мярка за неотклонение задържане под стража единствено поради това производство. По това положение е представен отделен документ.
- 9 Запитващата юрисдикция е осигурила анонимност на издирваното лице. Съдът на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съдът“) е поканен да приложи същия подход в съответствие с член 95 от Процедурния правилник.

ПРОИЗВОДСТВО ПРЕД ЗАПИТВАЩАТА ЮРИСДИКЦИЯ

- 10 Производството пред запитващата юрисдикция се отнася до европейска заповед за арест, издадена от молещия орган на 28 януари 2020 г. (заверена от [UK] National Crime Agency на 20 февруари 2020 г.), с която се иска предаването на издирваното лице на България с цел наказателно преследване срещу него за кражба, за която се твърди, че е извършена в България на 8 декември 2019 г. На 11 март 2020 г. издирваното лице е задържано в Англия въз основа на европейска заповед за арест.
- 11 Издирваното лице оспорва това решение в контекста на решенията на Съда по дела OG (C-508/18) и PI (C-82/19), последвани от решенията по дела

JR & YC (C-566/19 PPU и C-626/19 PPU), XD (C-625/19 PPU), ZB (C-627/19 PPU), PF (C-509/18).

- 12 На 24 и на 26 ноември 2020 г. запитващата юрисдикция изслушва доводите на страните и постановява, че до Съда следва да бъде отправено преюдициално запитване.

РЕЗЮМЕ НА СПОРНИТЕ ВЪПРОСИ

- 13 Този случай засяга обхвата и определението на понятието „съдебен орган“ съгласно член 6, параграф 1 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест (наричана по-нататък „ЕЗА“) и процедурите за предаване между държавите членки. Въпросът е дали българската прокуратура представлява „съдебен орган“ по смисъла на член 6, параграф 1.
- 14 В скорошните си решения, по-специално OG (C-508/18) и PI (C-82/19), Съдът постановява, че преди да бъде издадена ЕЗА във връзка с обвинение за извършено престъпление, трябва да бъде издадена национална заповед за арест (наричана по-нататък „НЗА“) от орган, чието решение подлежи на съдебен контрол.
- 15 Освен това, в решението на Съда по дело Vob-Dogi (C-241/15) е пояснено, че издаването на ЕЗА представлява и изисква второ равнище на защита на издирваното лице (наричано по-нататък „ИЛ“).
- 16 Основният въпрос е дали необходимата защита на две равнища е осигурена, когато и НЗА, и ЕЗА се издават от прокурор и няма възможност за участието на съд преди предаването на ИЛ на издаващата държава.

ПРЕЮДИЦИАЛЕН ВЪПРОС

- 17 Когато се иска предаване на издирвано лице с цел наказателно преследване и когато и решението за издаване на национална заповед за арест („НЗА“) и постановеното въз основа на него решение за издаване на европейска заповед за арест („ЕЗА“) се вземат от прокурор без участието на съд преди да бъде предадено издирваното лице, ползва ли се това лице от предвидената от Съда в решение [от 1 юни 2016 г.] Vob-Dogi, C-241/15 [ECLI:EU:C:2016:385] защита на две равнища, ако:
- действието на НЗА е ограничено до задържането на лицето за най-много 72 часа, за да бъде изправено пред съда; и
 - при предаването му само съдът следва да реши — с оглед на всички обстоятелства по делото — дали да разпореди освобождаване или да продължи [ориг. 3] задържането?

ОТНОСИМИ ФАКТИЧЕСКИ ОБСТОЯТЕЛСТВА

Съдебният процес в България

- 18 Съгласно Конституцията на Република България прокурорите са част от независимата съдебна власт и при осъществяване на своите функции те (наред със съдиите, съдебните заседатели и следователите) се подчиняват само на закона (Конституция, глава шеста, член 117, алинея 2). Те са обвързани от Наказателно-процесуалния кодекс (наричан по-нататък „НПК“).
- 19 В досъдебното производство българският прокурор е „издаващият съдебен орган“ за целите на ЕЗА. При наличие на достатъчно основания българският прокурор налага мярка за неотклонение, в разглеждания случай задържане под стража за срок от 72 часа, с гаранция, че след задържането лицето ще бъде изправено пред съд за по-нататъшно разглеждане на мярката му за неотклонение: членове 63 и 64 от НПК.
- 20 Съдът не е разглеждал наличието на процесуални гаранции, като например дали при издаването на прокурорското постановление присъства адвокат на обвиняемия.
- 21 В случаите, когато лицето е в чужбина, липсва контрол от страна на съда, преди ИЛ да бъде предадено на държавата членка. Когато лицето е в чужбина и срещу него има повдигнато обвинение, прокурорът взема и решението за издаване на ЕЗА въз основа на постановлението за задържане, т.е. преди разглеждането от страна на съда.
- 22 В съдебната фаза съответният съд е „издаващият съдебен орган“, който единствен има правомощието да издаде ЕЗА.
- 23 След постановяване на присъда, която подлежи на изпълнение, отново прокурорът е „издаващият съдебен орган“, оправомощен да издаде ЕЗА.
- 24 Решението на прокурора за издаване на ЕЗА не подлежи на обжалване пред съд; в държавата членка няма законови разпоредби, предоставящи това право на ИЛ.

СПОРЪТ В НАЦИОНАЛНОТО ПРОИЗВОДСТВО

- 25 Спорът е идентичен на спора по различни национални производства пред High Court of Justice (Върховен съд), по които вече са отправяни преюдициални въпроси до Съда (дело С-206/20, преюдициално запитване от 15 май 2020 г.). Както се пояснява по-долу и за разлика от дело С-206/20, в случая се касае за преюдициално запитване, за което би следвало да се поиска разглеждане по реда на спешното преюдициално производство, тъй като издирваното лице е задържано под стража и по неговия случай не би

следвало да се чака решението по дело C-206/20, което не се ползва от разглеждане по реда на спешното производство.

- 26 От името на издирваното лице се поддържа, че системата в България не съответствала на Рамковото решение, нито на практиката на Съда. Съгласно националното законодателство българският прокурор може да издаде постановление за задържане в държавата членка за срок от 72 часа и след това същият прокурор може да издаде ЕЗА. В двата случая основните и процесуалните права на ИЛ не са защитени чрез съдебен акт или осъществяване на съдебен контрол, включително по отношение на пропорционалността. Доколкото постановлението за задържане представлява НЗА, то не подлежи на контрол до (евентуалното) предаване на ИЛ на държавата членка. Що се отнася до ЕЗА, тя не подлежи на съдебен контрол нито преди, нито след предаването.
- 27 От името на моления орган се поддържа, че интересите на обвиняемия винаги са **[ориг. 4]** защитени чрез участието на адвокат, действащ от негово име. Решението за издаване на ЕЗА се основава на постановлението за задържане, което изисква след предаването на ИЛ същото да бъде изправено пред съд в държавата членка за потвърждение или за изменение на мярката за неотклонение задържане под стража. След предаването му ИЛ или неговият защитник имат право да представят становище относно продължаването на задържането му. Следователно системата е в съответствие с Рамковото решение и с практиката на Съда, тъй като осигурява защита на две равнища.

ПРИЛОЖИМО ПРАВО

- 28 Приложимо българско законодателство:
- Закон за съдебната власт, членове 127 и 136
 - Български Наказателно-процесуален кодекс, членове 6, 46, 55—59, 63, 64, 94, 193, 212 и 269
 - Конституция на Република България, глава шеста, членове 117, 119, 129—130, член 130а, алинеи 1 и 4 и член 130в, алинея 3
 - [Българският] Закон за екстрадицията и европейската заповед за арест, членове 3, 37, 38 и 56
- 29 Приложимо право на Европейския съюз:
- Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета
 - Директива 2013/48/ЕС на Съвета
 - Решение OG (C-508/18) и PI (C-82/19)

- Решение JR & YC (C-566/19 PPU и C-626/19 PPU)
- Решение XD (C-625/19 PPU)
- Решение ZB (C-627/19 PPU)
- Решение PF (C-509/18)
- Решение Vob-Dogi (C-241/15)

КРАТКО ПРЕДСТАВЯНЕ НА МОТИВИТЕ ЗА ПРЕЮДИЦИАЛНО ЗАПИТВАНЕ

- 30 Рамково решение 2002/584/ПВР относно европейската заповед за арест е част от система за взаимно признаване между държавите членки, която се основава на взаимно доверие.
- 31 В съображение 5 се посочва „система на свободно движение на съдебни решения по наказателни дела“.
- 32 Съгласно съображение 8 решението за привеждане в изпълнение „трябва да бѐд[е] предмет на достатъчен контрол, което означава, че съдебният орган на държавата членка, в която издирваното лице е задържано, следва да вземе решение за неговото предаване“.
- 33 Съображение 10 от Рамковото решение гласи:
- „(10) Механизмът на европейската заповед за арест се основава на високо равнище на [доверие] между държавите членки. Нейното прилагане може да бѐде спряно единствено в случай на съществено и продължаващо нарушаване на един от принципите на държавите членки, посочени в член 6, параграф 1 от Договора за Европейския съюз, определени от Съвета съгласно член 7, параграф 1 от Договора с посочените в член 7, параграф 2 от него последици“.
- 34 Член 1 от Рамковото решение съдържа определението за Европейска заповед за арест, съгласно което:
- „1. Европейската заповед за арест е съдебно решение, което е издадено от държава членка, с оглед **[ориг. 5]** задържане и предаване на друга държава членка на издирвано лице, с цел наказателно преследване или изпълнение на присѐда за лишаване от свобода или на мярка, изискваща задържане“.
- 35 По отношение на компетентния съдебен орган член 6 предвижда, че:
- „Издаващият съдебен орган е съдебният орган на държавата членка, издала европейската заповед за арест, компетентен да я издаде съгласно правото на тази държава“.

36 Член 8, параграф 1, буква в) предвижда, че:

„Европейската заповед за арест съдържа [...]

в) доказателства за влязла в сила присъда, заповед за задържане или друг подлежащ на изпълнение съдебен акт със същата юридическа сила, попадащ в обхвата на членове 1 и 2;“.

37 Изпълнението на ЕЗА може да се откаже само при наличието на основанията, при които не се допуска изпълнение, и на тези, при които изпълнението може да бъде отказано, посочени в членове 3 и 4 от Рамковото решение. Поради тази причина Съдът на Европейския съюз в редица случаи е постановил, че издаването на ЕЗА трябва да подлежи едновременно на съдебен контрол и да е основано на НЗА.

38 В решение по дело Bob-Dogi, C-241/15, т. 56 Съдът постановява, че „[п]о този начин системата на европейската заповед за арест съдържа по силата на изискването по член 8, параграф 1, буква в) от Рамковото решение защита на две равнища на процесуалните и основните права, от които трябва да се ползва издирваното лице, доколкото към съдебната защита, предвидена на първото равнище, при приемането на националното съдебно решение, каквато е националната заповед за задържане, се добавя тази, която трябва да се осигури на второто равнище, при издаването на европейската заповед за арест, до което евентуално може да се стигне в кратък срок след приемането на посоченото национално съдебно решение“.

39 На 27 май 2019 г. Съдът се произнася с решение по съединени дела OG (C-508/18) и PF (C-82/19 PPU), които засягат въпроса дали прокуратурата (по-конкретно в Германия) може да се счита за „съдебен орган“ по смисъла на член 6, параграф 1 от Рамковото решение. В хода на обсъждането на независимостта на германските прокурори с оглед на риска пряко или косвено да бъдат подчинени на разпореждания или указания от страна на изпълнителната власт Съдът дава насоки относно определението на понятието „издаващ съдебен орган“ и неговите характеристики.

40 На 12 декември 2019 г. Съдът постановява решения по други дела относно статута на прокурор като „издаващ съдебен орган“ във Франция, Швеция и Белгия, вж. Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg и Openbaar Ministerie (прокурори на Лион и на Тур) (C-566/19 PPU и C-626/19 PPU) (JR & YC), Openbaar Ministerie (прокуратура на Швеция) (C-625/19 PPU) (XD) и Openbaar Ministerie (прокурор на Брюксел) (C-627/19 PPU) (ZB).

41 Съдът приема, че когато орган, който участва в правораздаването — като прокурора — и който не е съдия или юрисдикция, издава ЕЗА, НЗА, въз основа на която тя е издадена, трябва да гарантира, че ИЛ е могло да се

ползва от процесуалните гаранции и основните права, присъщи на съдебната защита¹.

- 42 Изисква се защита на две равнища при издаването на ЕЗА и издаващият съдебен орган трябва **[ориг. 6]** да осигури посоченото второ равнище на защита, дори когато НЗА е издадена от съд². Прокурорът трябва да разгледа условията и да извърши преценка на пропорционалността на решението, преди да издаде ЕЗА³.
- 43 Прокурорът не трябва да получава пряко или косвено разпореждания или указания от страна на изпълнителната власт в конкретен случай⁴. Прокурорът може да бъде подчинен на вътрешни указания, които могат да бъдат давани от висшестоящи ръководители в йерархията на прокуратурата⁵.
- 44 Условията за издаване на ЕЗА, и по-специално пропорционалният ѝ характер, трябва да могат да подлежат на съдебен контрол в производство в издаващата държава членка, което изцяло отговаря на изискванията, присъщи на ефективната съдебна защита⁶. Този съдебен контрол може да бъде преди или след фактическото предаване⁷. Изискването за съдебен контрол не засяга квалификацията на органа като „издаващ съдебен орган“. Съществува обаче задължително изискване, в случай на издаване от орган, който не е юрисдикция, решението на съответния прокурор да подлежи на пълен съдебен контрол, отговарящ на изискванията за ефективна съдебна защита⁸.
- 45 Изпълняващият съдебен орган трябва да прецени дали решението за издаване на ЕЗА „[би могло] да подлежи на обжалване, което изцяло да отговаря на изискванията, присъщи на ефективната съдебна защита“⁹.
- 46 Държавите членки трябва да следят техните правни системи действително да гарантират изискваното равнище на съдебна защита посредством процесуални способности за защита, които те прилагат и които могат да се различават в правопорядъците на една или друга държава. Установяването

¹ Решение OG, т. 66 и 69, както и решение PF (Литва), т. 46—47.

² Решение PF (Литва), т. 50.

³ Решение OG, т. 71—72.

⁴ Решение OG, т. 73 и 90.

⁵ Решение JR, т. 56.

⁶ Решения OG, т. 75, PF, т. 53 и JR, т. 62—63.

⁷ Решение JR, т. 70—73.

⁸ Решения OG, т. 75 и JR, т. 48—49.

⁹ Решение PF, т. 57 (потвърдено в решение JR, т. 49).

на право на самостоятелно обжалване на решението за издаване на ЕЗА е една от възможностите¹⁰.

- 47 Следователно, преди издаването на ЕЗА от прокурор лицето вече трябва да е имало възможност да се ползва от процесуалните гаранции и основните права, чиято защита трябва да се осигури от съдебен орган при издаването на НЗА. ЕЗА е второто равнище на защита на процесуалните и основните права¹¹.
- 48 При издаването на поне една от заповедите, НЗА или ЕЗА, на ИЛ трябва да се предостави пълна защита, по-специално (1) производството трябва да подлежи на съдебен контрол и (2) ИЛ трябва да се ползва с всички гаранции, характерни за този вид актове¹².
- 49 Условията за издаване на ЕЗА и нейният пропорционален характер могат да подлежат на съдебен контрол преди или едновременно с издаването ѝ, или в по-късен момент¹³.

МОТИВИ ЗА ОТПРАВЯНЕ НА ПРЕЮДИЦИАЛНОТО ЗАПИТВАНЕ

- 50 Понятието „издаващ съдебен орган“ е самостоятелно понятие на правото на ЕС, чието определяне не може да бъде оставено на държавите членки: решение Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, [ориг. 7] т. 32 и решение от 10 ноември 2016 г., Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, т. 33.
- 51 Запитващата юрисдикция счита за необходимо въпросът да бъде отправен до Съда, тъй като отговорът му не е ясен и е необходим за разрешаването на спора.
- 52 Запитващата юрисдикция счита, че според действащото законодателство в България нито националната заповед за задържане, нито ЕЗА се издава въз основа на решение на съд и те не могат да подлежат на съдебен контрол преди предаването на ИЛ. Прокурорът издава документ, по силата на който физическо лице се задържа за 72 часа, и след това прокурорът издава ЕЗА.
- 53 Ситуацията в България изглежда по-различна от другите случаи, които са били разгледани от Съда по-рано, тъй като при издаването на НЗА или ЕЗА в досъдебното производство няма възможност за участие на съд преди предаването на ИЛ, и няма възможност за съдебен контрол на решението на прокурора за издаване на ЕЗА.

¹⁰ Решение XD, т. 43—44.

¹¹ Решения OG, т. 66 и Bob-Dogi, т. 55.

¹² Решение OG, т. 70.

¹³ Решение XD, т. 52.

- 54 Според запитващата юрисдикция при тези обстоятелства статутът на прокурора като издаващ съдебен орган може да бъде изяснен само с решение на Съда на Европейския съюз с оглед на изискванията за ефективна съдебна защита. Нито едно от решенията на Съда не разглежда ситуация като тази пред запитващата юрисдикция.

ПРИДРУЖАВАЩИ ДОКУМЕНТИ

- 55 Преюдициалното запитване се придружава от следните документи:
- в. Всички определения и решения на запитващата юрисдикция
 - г. Европейска заповед за арест, издадена за издирваното лице.
[ориг. 8]

WESTMINSTER MAGISTRATES COURT (Районен съд Уестминстър)

DISTRICT JUDGE (MAGISTRATES COURT) GRIFFITHS (РАЙОНЕН СЪДИЯ (MAGISTRATES COURT(Районен съд) GRIFFITHS)

М Е Ж Д У:

РАЙОННА ПРОКУРАТУРА СВИЦОВ

срещу

PI

ИСКАНЕ ЗА СПЕШНО ПРЕЮДИЦИАЛНО ПРОИЗВОДСТВО

СЪГЛАСНО ЧЛЕН 107 ОТ ПРОЦЕДУРНИЯ ПРАВИЛНИК НА СЪДА

1. Запитващата юрисдикция, Westminster Magistrates Court, моли Съда на Европейския съюз да разгледа запитването по реда на спешното производство съгласно член 107 от Процедурния правилник. Запитващата юрисдикция отправя тази молба в светлината на препоръките на Съда към националните юрисдикции относно отправянето на преюдициални запитвания (2019/C 380/01), публикувани на 8 ноември 2019 г. в *Официален вестник на Европейския съюз*.
2. Издирваното лице, PI, е български гражданин, чиято екстрадиция от Обединеното кралство се иска с цел наказателно преследване в България за кражба, за която се твърди, че е извършена в тази държава на 8 декември 2019 г. Молещият орган е прокурорът от Районна прокуратура — Свищов, България.

3. Издирваното лице е задържано въз основа на европейска заповед за арест и понастоящем е с мярка за неотклонение задържане под стража в Обединеното кралство единствено поради това производство.
4. Статутът му на задържано лице подлежи на периодичен преглед; лицето трябва да се явява на всеки 28 дни пред запитващата юрисдикция, която да прави преценка по продължаването на задържането му. То ще остане задържано под стража до постановяването на решение в производството за екстрадицията му (включително производства по обжалване), освен ако запитващата юрисдикция не прецени, че обстоятелствата, обосноваващи неговото задържане, вече не са налице.
5. Запитващата юрисдикция държи сметка за стриктно установените срокове за предаване в случаите на екстрадиция, посочени в член 18 от Рамково решение 2002/584/ПВР. Член 267, параграф 4 ДФЕС задължава Съда да „се произнася в най-кратък срок“, когато е повдигнат преюдициален въпрос по дело във връзка със задържано лице.
6. В решение на Съда от 25 юли 2018 г. (голям състав), Minister for Justice and Equality (Недостатъци на съдебна система) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586), искането на ирландска юрисдикция за разглеждане на преюдициалното запитване по реда на спешното преюдициално производство е уважено по дело, по което заинтересованото лице не е на свобода, продължаването на срока на задържането му зависи от изхода на спора в главното производство и наложената му мярка задържане е разпоредена в рамките на изпълнението на европейски заповеди за арест (т. 29 и 30). [ориг. 9]
7. В решение от 12 февруари 2019 г., ТС (C-492/18 PPU, EU:C:2019:108) Съдът припомня своята постоянна съдебна практика, съгласно която следва да се вземе предвид обстоятелството, че заинтересованото лице не е на свобода и че продължаването на срока на задържането му зависи от изхода на спора в главното производство; положението на това лице следва да се преценява към момента на разглеждане на искането преюдициалното запитване да бъде разгледано по реда на спешното преюдициално производство.
8. Производството по екстрадиция на това издирвано лице не може да приключи, преди Съдът да постанови решение по преюдициалния въпрос. Решението на Съда е определящо за преценката на запитващата юрисдикция относно правното положение на издирваното лице.

9. Ако отговорът на въпроса е, че молещият орган не може, като самостоятелен въпрос от правото на Съюза, да представлява „издаващ съдебен орган“ за целите на член 6, параграф 1 от Рамково решение 2002/584/ПВР, то всички ограничения спрямо разглежданото лице в резултат на посочената заповед ще бъдат незабавно отменени и то ще бъде освободено от ареста.
10. На 15 май 2020 г. друга юрисдикция на Обединеното кралство отправя преюдициален въпрос със същото съдържание като този на настоящата запитваща юрисдикция: дело С-206/20. Съдът обаче отхвърля молбата за произнасяне по въпроса по реда на бързото производство, като взема предвид факта, че издирваното лице в това производство е освободено под гаранция.
11. Ако молбата за разглеждане по реда на спешното производство в настоящото дело не бъде уважена, запитващата юрисдикция ще трябва да изчака решението по преюдициалното запитване по дело С-206/20, което се разглежда по общия ред. В резултат от това издирваното лице би могло да остане задържано за значително по-дълъг период от време от сроковете за приключване на процедурите, установени с Рамково решение 2002/584/ПВР. [ориг. 10]